

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2012. január 22.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 4. SZÁM

Bill Clinton köszönőlevelet írt a Baptista Szeretetszolgálatnak

Levélben köszönte meg többek között a Magyar Baptista Szeretetszolgálatnak a 2010-es haiti földrengés után végzett jótékonyági tevékenységét Bill Clinton volt amerikai elnök – értesítette a szervezet az MTI-t.

Közel két évvel a szigetet megrázó, a Richter-skála szerinti 7-es erősségű, 170 ezer áldozatot követelő földrengés után, január 7-én a jótékonyági szervezet átad egy közel 1500 négyzetméteres gyermekközpontot az ország fővárosában, Port-au-Prince-ben.

(Folytatás a 27. oldalon)



Hálaadó ünnepély és megemlékezés Gyulaváriban



Az ünnepi esemény résztvevői a szeretetvendégségen

Egy kedves alkalomra voltam hivatalos 2011. október 2-án, vasárnap délután. A gyülekezettel sarkadi szolgálatom alatt alakult ki jó kapcsolat, a vezetőjével pedig az előző Egyházke-

rületi Tanácsban együtt szolgáltunk. Azóta havi rendszerességgel látogatom ezt a lelkes kis közösséget.

(Folytatás az utolsó oldalon)



A Krisztus-hívők jól tudják, hogy a köztünk lévő egység mindenekelőtt Isten ajándéka.

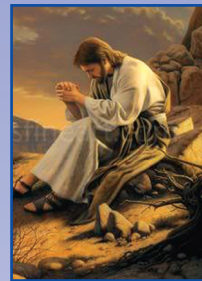
Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„De nem értük könyörgők csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbenem; hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbenem, és én tebened, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.” (János 17,20–21)

A HÉT GONDOLATA

Jézus itt nem csupán az akkori tanítványaiért könyörög, hanem értünk is, mai hívőkért, azokért, akik hittek / hiszünk a tanítványok szavának. Ez azt bizonyítja, hogy Jézus hitte, tudta, hogy a tanítványai teljesíteni fogják a misszióparancsot. (Veress Efraim, Érszöllős)



A HÉT GYAKORLATA

A világ egységének megteremtése Krisztusban kell hogy megvalósuljon. Ez úgy történik, hogy Krisztus hívei Krisztushoz hívják embertársaikat. Krisztus egységsíti az embereket. Gondolkodj azon, hogyan tudod Krisztus különlegességét és szükségességét felmutatni, és hogyan tudod hozzá hívni embertársaidat!

A HÉT IMÁJA

Uram, add, hogy ebben az imában meglássam és megtapasztaljam a veled való egységet, ahogy a szőlővesszőnek és a szőlőtőnek egy a vérkeringése! Add, hogy istenségednek titka felderengjen előttem! Segíts ezáltal arra a nagy egyszerűsége, amely csak a tied! Add, hogy ez az erős hit késztesse, hogy minél többeket hozzád hívjak, a veled való egységre, hogy én is egy lehessük így velük! Ámen.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Január 29-én**, vasárnap 4 órakor a Lepramisszió a **leprások világnapja központi ünnepségét**, a nagygyűlést a Fasori Evangélikus Templomban tartja (Városligeti fasor 17., a Bajza u. sarkán). Bevezető áhítatot *Eszes Zoltán* csömör-cinkotai baptista lelkész tart. A műsorban Fény a sötétben címmel a leprakórházakban folyó munkát képes előadással mutatja be a Lepramisszió vezetője. Elhangzik a 2011. évről szóló beszámoló is. Énekel a Csömöri Baptista Énekkar. Mindenkit szeretettel várnak.

♦ **Február 4-én**, szombaton 14 órakor a **Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány** fennállásának 20. évfordulója alkalmából ünnepi istentiszteletet tart a Wesselényi utcai baptista imaházban (1077 Budapest, Wesselényi u. 53.). Az alapítvány munkatársai mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

♦ **Február 13-tól** keddenként 18 órai kezdettel **Építsünk családi fészket!** címmel előadás-sorozat kezdődik a Ráday Kollégium Dísztermében (Budapest IX., Ráday u. 28.). Előadók: *dr. Pálhegyi Ferenc* és *Brouwerné Pálhegyi Krisztina*. Az első előadás címe: Fészekalkotó elemek: szerelem, szeretet, bizalom. További előadáscímek: A szex: szeretet nélkül kapcsolatomboló erő, szeretettel kötőanyag; Társkeresés, társválasztás; Az én szüleim és a te szüleid; A hűség értelme és természete; Meddig kell elviselnünk egymást? (bibliai tanítás a válásról); A gyermek: ajándék és teher; Fejgyelmezés szeretettel.

A szeretetről

Ne kívánd senki szeretetét! Ne utasítsd el senki szeretetét! Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük terád! Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulóknak olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik! (*Weöres Sándor*)

Nagy ünnepet adott az Úr



Isten kegyelmi munkájának eseményei mindig ünnepet jelentenek a gyülekezet életében. Ebben a kegyelemben részesült a pestszentlőrinci gyülekezet is 2011 december 18-án, advent negyedik vasárnapján, amikor ismételten fehérruhások tanúskodtak Isten üdvözítő szeretetéről a zsúfolásig megtelt imaházban. Az örömet és a hálát még teljesebbé tette, hogy a gyáli gyülekezettel együtt ünnepelhettünk. Ugyanis nemcsak a pestszentlőrinci, hanem a gyáli testvérek munkájára is áldást adott az Úr, és növelte a gyülekezeteket megtérőkkel.

Kovács Kamilla szívében 12 éves korára érlelte meg a döntést az Úr Lelke. Mindenki számára egyértelműen sugárzott róla az az örömteljes békesség, mely tanúsította, hogy már nemcsak hívő szülőknek, hanem Istennek is gyermeke lehet.

Perjésiné Vasadi Boglárka, bár gyermekségétől fogva hívő családban nevelkedett, 28. életévében kezdhett újat az Úrral. Öröm volt látni testvérünkben Isten kegyelmi munkájának a kiteljesedését, azt, ahogyan ténylegesen átgondolva, megértve és elfogadva az Urat és az ő kegyelmi művét, átadta magát Jézus Krisztusnak.

Dr. Diczkó Gabriella 44 évesen hosszú utat tett meg, hogy a nagy távolságot, amely közte és az Úr között volt, leküzdve megérkezzen a gyülekezetbe, és Isten gyermekévé legyen. Ateista szülők gyermekeként élte az életét mindaddig, amíg az Úr világosságot nem adott a szívébe, és új teremtéssé nem tette.

Obsitos Andrásné útja volt a leghosszabb. Bár hívő szülők gyermekeként gyülekezetben nevelkedett, és már 14 évesen szerette volna követni az Urat a víz alá merítésben is, de erre nem adatott lehetőség akkor a számára. Azonban Isten türelme és kegyelme nem fogyatkozott meg, és nem hagyta el testvérünket. Az Úr Jézus 73 éves korában erőteljesen kopogtatott a szíve ajtaján. Lezárta múltját, és a magas életkor ellenére új élettel ajándékozta meg.

A négy pestszentlőrinci bemejítkező mellett *Barna Zoltán* testvér is fehérben állhatott az Úr előtt. Bizonyosságtételében elmondta, hogyan töltötte be világossággal szívét az Úr, és lezárva a múltat hogyan nyitott számára ajtót az új életre. Örömet csak növelte az, hogy sógora, *Nagy József*, a gyülekezet presbitere, aki Isten eszköze volt megtérésében, meríthette alá.

Az ünnep igei üzenetét *Tisza Attila* lelkipásztor közvetítette. A bemejítés ígéit a pestszentlőrinci gyülekezet lelkipásztora, *Nyári István* hirdette, majd alámerítette a gyülekezet négy új tagját. *Fóris István*, a gyáli gyülekezet pásztora evangelizált. *Révész László* és *Szabó Pál* nyugalmazott lelkipásztorok imádsággal szolgáltak ünnepi istentiszteletünkön.

Hittel valljuk, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. A kegyelmi idő még azokért tart, akik bár távol vannak, de meg fognak érkezni a kegyelem Urához, mielőtt az ajtó bezárulna. Szolgáljuk hát Jézus Krisztust, a kegyelem Urát!

Krónikás

2012. január 22.

BÉKEHÍRNÖK 27

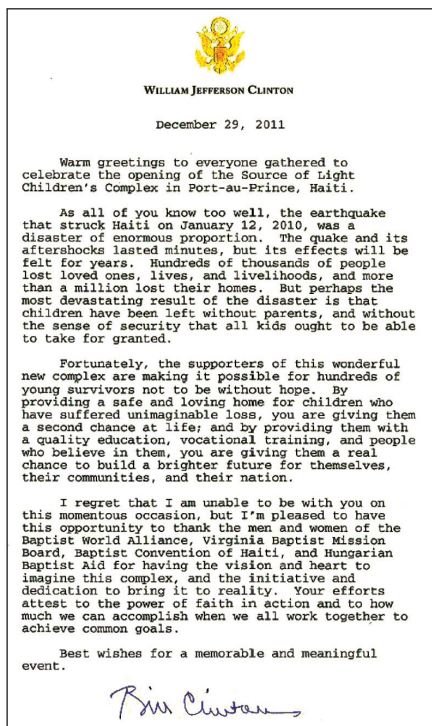
Bill Clinton köszönőlevelet írt... (folytatás a címloldalról)


A magyar baptistákat dr. Szilágyi Béla és Gál Dávid képviselte a megnyitón

A megnyitó előtt Bill Clinton, akinek jótékonyági alapítványa milliós nagyságrendben támogatta a katasztrófa sújtotta karibi ország fiataljait, és aki társelnöke a Haiti újjáépítésére létrehozott ideiglenes bizottságnak (CIRH), 2011. december 29-én kelt levelében hangsúlyozta: „ennek a csodálatos új gyermekközpontnak a támogatói lehetővé tették fiatal túlélők százainak, hogy ne maradjanak remény nélkül. Biztonságos és szeretetteljes otthont biztosítanak a gyermekeknek, akik elképzelhetetlen veszteséget szenvedtek.”

A központ jelentős magyar pénzügyi támogatással épült, a költségek oroszlánrészét azonban amerikai, német és írországi egyházi adományokból teremtették elő. A munkálatok a magyar segélyszervezet irányítása mellett helyi munkaerővel folytak, a intézmény létrehozásához közel 250 millió forint volt szükség.

A volt amerikai elnök levelében a központon dolgozó minden szervezetnek megköszönte a részvételt. Mint fogalmazott: „örülök, hogy lehetőségem van köszönetet mondani a Baptista Világszövetség, a Virginiai Baptista Misszió, a Haiti Baptista Szövetség és a Magyar Baptista Szeretetszolgálat munkatársainak, nőknek és férfiaknak a látásukért és szívükért, hogy megálmod-



Bill Clinton levele

ták ezt a gyermekközpontot. Az Önök erőfeszítései tanúságot tesznek a cselekvő hit erejéről és arról, hogy milyen nagy dolgokat valósíthatunk meg, ha mindannyian egy közös cél érdekében dolgozunk.”

MTI



A Haitiban baptisták által felépített árvaház

Búcsú a Kristály Katedrálisról 57,5 millió dollárért kelt el – Gorbacsov is imádkozott benne

Ez is Amerika! Adjuk-vesszük a katedrálisokat. Most éppen a kaliforniai Garden Grove-ban található Kristály Katedrális van soron. Eddig a 10 000 tagú új protestáns



megachurch, „óriasegyház” tartotta fenn. De csődbe mentek anyagiilag. A végrehajtó 2011. november 17-én döntött úgy, hogy a csupaüveg, csupafém katedrális szépséget eladja 57,5 millió dollárért az Orange County Római Katolikus Püspökségnek.

A tekintélyes Philip Johnson amerikai építész álmodta meg és tervezte az építményt, ami 1977–1980 között épült, de 1990-re fejeződött be, amikor még hozzáépült a Prayer Spire, az imatorony. A földrengésbiztos hatalmas kristályépületet 10 000 üveglappal borították be, amit egy hálózatos, monumentális acélszerkezet tart. 2700 ülőhely várta és fogadta a lelkes híveket. Amerikában úgy tartják, ez az épület építészeti mérföldkő, csoda Dél-Kaliforniában.

A hatalmas kristályépület együttes fenntartási költségei, az ugyancsak megakölségű istentiszteletek tartása, valamint a lelkes cs család magas anyagi igényei egyre nagyobb terhet jelentettek a közösségnek. 2011 szeptemberében egyik adományfelhívásukra mindössze 173 ezer dollár folyt be. Ami megszegyenítően kevés volt a hasonló korábbi adakozáshoz képest, amikor egy szóra milliók folytak be.

Nem véletlen, ahogyan a tiszteletes fogalmazott: „Az egyházat nem az épület teszi egyházzá.” Ez volt és marad az igazság a Kristály Katedrális megépülése előtt és eladása után is. Az meg nagyon is elgondolkodtató, hogy ez az evangéliumi alapigazság milyen drága tud lenni – a szónak pénzügyi és lelki értelmében egyaránt – túl az Óperencián, meg innen is!

(drbl)

Beszámoló a Bp., Pozsonyi Úti Református Gyülekezet jubileumi eseményeiről

„Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek fogadását!” (Zsolt 50,14)

Gyülekezetünk kilencvenéves fennállásáról jubileumi istentisztelet és zenés áhítat keretében emlékeztünk meg.

A délelőtti istentiszteleten ígét hirdetett dr. Szabó István, a Dunamelléki Egyházkerület Püspöke. Alapigéi Jakab apostol levelének versei voltak: „Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosság Atyjától száll alá, akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka. Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsenyéje legyünk.” Nagy öröm, hogy ez alkalommal tehetett fogadalmat a gyülekezet nemrég megválasztott, új presbitériuma is.

Délután zenés áhítattal folytatódott a jubileum. A koncert elején Szotyori Nagy Gábor fiatal orgonaművész Liszt B-A-C-H fantázia és fúgáját mutatta be egy külön erre az alkalomra kölcsönadott elektromos orgonán. A segítséget és szállítást ezúton is köszönjük a Viscount orgonaszalonnak. Ezután a Debreceni Református Kollégium Kántusa, valamint a Pozsonyi úti Hálaadás kórus közös előadásában elsőként Liszt Ferenc Pater noster című műve hangzott el a Christus-oratóriumból, amit Kárpátiné Berkesi Boglárka, a gyülekezet kórusának karnagya vezényelt. Az úri imádság Liszt-féle feldolgozásában a miatyánk zseniális zenei értelmezéseként a lány megszólító sorok után grandiózus akkordokban csendült fel: „Adveniat regnum tuum” (Jöjjön el a te országod), „Fiat voluntas tua” (legyen meg a te akaratod). A „Panem nostrum” (Mindennapi kenyerünket) könyörgése imádságosan kifejező ellenpólust alkot az „Et ne nos inducas in tentationem” (és ne vígy minket a kísértésbe) és a „Sed libera nos a malo” (de szabadíts meg minket a gonosztól) mondanivalójával. A csodálatos ámenek harangszerű akkordjai számunkra mintha összefoglalnák az „ország, a hatalom és a dicsőség” hármasságát a meghatóan szép zárószakaszban.

(Folytatás a következő oldalon)

Angyal járt Délvidéken

Karácsonyi ajándék a kisdíákoknak

Cipősdobozokban érkezett a meglepetés Kevibe, Törökfaluba és Dreára

Ezeket osztották szét alkalmi műsor keretében a három faluban.

Nyúl Sára, a szabadkai gimnázium harmadikos tanulója számolt be róla, hogyan is indult a gyűjtés:

– Magyarországon járva láttuk, hogy már hagyománya van a karácsonyi jótékonyági ajándékgyűjtésnek cipősdobozokban. Az osztállyal még szeptemberben elhatároztuk, hogy mi is szervezünk egy hasonló akciót, és az összegyűlt ajándékokat kis falvakban osztjuk szét a gyerekeknek. Az ajándékgyűjtést novemberben kezdtük el. Órák után plakátokat készítettünk, mindenki a barátai, ismerősei és családtagjai körében népszerűsítette a gyűjtési akciót, hogy mindenki, aki csak teheti, készítsen egy cipősdobozra való karácsonyi ajándékot, amiben lehet írószer, tanfelszerelés, játék és édesség. Az iskola rádiójában is kihirdettük, hogy száz doboznyi ajándékot próbálunk összegyűjteni, és ehhez kérjük a segítséget.

Kellemes érzés volt látni a gyerekek csillogó szeméit, ahogy az ajándékokat várták, már ezért is megérte a fáradságot. Az ajándékok mellé egy kis karácsonyi műsorral, énekekkel is kedveskedtünk a gyerekeknek. Jövőre szeretnénk kibővíteni a gyűjtési akciót a többi szabadkai középiskolára is – mondta Sára.

Különösen nagy élmény az idej, mert ez az első szerbiai cipősdobozos gyűjtés. Anélkül, hogy külön ösztönöztük volna a diákokat, lelkesen vágtak bele a gyűjtésbe. Az első héten hat doboz gyűlt össze, ekkor még meg voltak ijedve, hogy jaj, mi lesz ebből. Azután a határidő végére hetven doboz gyűlt össze, és még jöttek újabbak és újabbak, hozták az ismerősök és barátok. Ismét bebizonyosodott, hogy a szeretet, az ajándékozás öröme nem ismer határokat, legyőzhetők a nehézségek – hangsúlyozta Nyúl Zoltán baptista lelkipásztor, tanár.

A kevi kisdíákok betlehemes játékkal köszönték meg a Szabadkáról érkezett karácsonyi ajándékcsoma-



gokat. A gimnazisták utolsó állomása Dreá volt, ahol mintegy 40 óvodás és kisiskolás élvezhette a szabadkaiak műsorát, majd boldogan vették át a kincsesdobozokat. A gimnazisták a sikeren felbuzdulva jövőre városi szintre emelnék a gyűjtést, és a többi szabadkai középiskolát is bekapcsolnák.

<http://www.magjarszo.com>

Menekültáradat a szabadkai szeméttelen

A Baptista Szeretetszolgálat küzd a hontalanokért

Nyúl Zoltán baptista lelkész hónapok óta segíti élelemmel és ruhával a keletről Szerbiába érkező menekülteket, akik onnan az Unióba vándorolnának tovább. A minden-napi.hu interjúja.

– Látom, otthonosan mozog a terepen. Mióta hozza a segélyt a menekülteknek?

– Tavasz óta érkeznek menekültek Szabadkára és környékére, de a Magyar Baptista Szeretetszolgálat akciója csak a nagyobb csoportok megjelenésével kezdődött. Összel nagyobb összeget szavazott meg a szolgálat a segélyezésükre. Az első napon világossá vált, hogy embertelen körülmények között tengetik életüket, elmondták, hogy már három napja nem ettek. Azóta hetente háromszor-négyszer jövünk, és élelmiszert, ruhát, takarókat hozunk nekik.

– Honnan szedik össze a segélyt a számukra?

– Jelentkeznek az emberek önként, hogy szeretnének segíteni. Egy-két zsák ruhát, takarót, élelmiszert hoznak. A kevésből, a nincsből is adnak. Szerbiában is nagy a szegénység. Ezenkívül a Református Szeretetszolgálat is jelentkezett, és 300 kabátot juttattak el hozzánk.

Most a Kelet-európai Misszió a helyi képviselőjükön keresztül csatlakozott munkánkhoz, és együtt látogatjuk a „dzsungellakókat”. Akik itt élnek, azok dzsungelnek hívják ezt a helyet. Tudjuk, hogy a nagy többségük muzulmán. Az egyik alkalommal egy fiatal férfi azt mondta, ha most sertéshúst adnának neki, azt is megenné, annyira éhes és legyengült. Elképzelhetjük, micsoda helyzetben lehetnek, ha a számukra legnagyobb bűnnek számító sertéshús-fogyasztást is hajlandók lennének vállalni. Állandóan keressük az újabb és újabb forrásokat, hogy segíteni tudjunk rajtuk.

– Az Ön megítélése szerint a szerbiai lakosság hogyan viszonyul a menekültek problémáihoz?

– Az internetes hozzászólásokból kiderül, hogy kétféle megítélés van. Az egyik szerint gyors megoldás

kellene. Sokan visszaküldenék őket, sokan lelőnék őket, és ezt nyilvánosan közléstesszik, persze névtelenül. De menekültekkel foglalkozó hivatalnokok is mondták nekem, hogy ezt a problémát ők öt perc alatt, hasonlóképpen oldanák meg. A világtendencia azonban az, hogy mindenki Nyugatra akar menni. Tőlünk, Szerbiából is mindenki Nyugatra akar menni. Aki annak idején a fegyvert a kezükbe adta, és megengedte a törzsi – afrikai, pakisztáni, szómáliai, líbiai – háborúkat, azok most szeretnék elkerülni a következményeket, a menekültáradatot. A menekültek viszont a kis emberek, akik nem akarnak háborúzni. Fegyverrovgásban születtek, és nem akarnak háborúban meghalni. Az életüket féltik, ezért indultak el.

Kabók Erika
(mindennapi.hu)

Örömnép Selypen



Több év után ismét volt vízmozdulás a kis gyülekezetben.

Bár három testvért hívott haza az Úr 2011-ben a gyülekezetből, a gyász után a gyarapodás öröme átélhette a gyülekezet. Medve Milán testvérünk december 18-án hitvalló kereszttségben vallotta meg Krisztust.

Bizonyágtételében elmondta, hogy évekkal ezelőtt igen messze volt Istentől, ital, rossz társaság, fűvezés, verekedés nem volt ritka a hétvégéin. Egy nap odáig jutott, hogy felismerte: nem folytathatja így az életét, nem teheti tönkre feleségét, gyermekét ilyen életvitellel. Elkezdődött az életében az útkeresés és az istenkeresés, sokféle vallás tanítását elolvasta, majd a katolikus egyháznál kereste Istent, már kezdett közeledni az Úrhoz, de a len-

dületet az adta, amikor egy mély lelki beszélgetés alkalmával rádöbent, hogy neki is Krisztusra van szüksége. Ezt a beszélgetést a selypi gyülekezet vezetőjével folytatta, majd rendszeresen látogatta Selypen is és több helyen a baptista gyülekezetek alkalmait. Eljött az idő, amikor elfogadta Jézus Krisztust megváltójának, rövid idő után, ahogy a szercsen komornyik történetét olvasta a Bibliában, benne is megerősödött, hogy bemerítésben is kövesse az Úr Jézus példáját, és a gyülekezet tagja legyen. Örömmel hallgatták a gyülekezet tagjai a bizonyágtételt, s a gyülekezet „szülési örömeért” adtak hálát testvéreink.

Az igehirdetés szolgálatát Szlepák Lajos korábbi lelkipásztor, a bemerítés szolgálatát Sőrés Attila kartali lelkipásztor végezte, valamint a helyi gyülekezet vezetője, Géczi Ferenc testvér szolgált az alkalmon. Az ünnepélyt gazdagította a kartali ének- és az ifjúsági zenekar szolgálata.

Az új tagot Istenünk tegye áldás- sá a családjában és gyülekezetében!

Mindezt Istennek legyen hála!

SA

(Folytatás az előző oldalról)

A koncert Antonio Vivaldi Gloria című oratóriumával folytatódott. A tizenkét tételes, zenekari kíséretes barokk kompozícióban a szerző helyenként már-már romantikus harmóniafűzésekkel, olaszos eleganciával fűzi egybe a tételeket. Az „Et in terra pax hominibus” lágy vonószenekari hangszerkezelése, a „Propter magnam” tétel feszes fugatója, vagy a „Domine Fili unigenite” szavaira írott virtuóz dalmívei csodálatos egységet alkotnak, hogy egyetlen, felemelő „Amen”-ben teljessédjék ki a karácsonyi üzenet. A szólótételeket Sepsy Katalin (szoprán), illetve Kárpátiné Berkesi Boglárka (alt) énekelte. A zenekart nagyrészt az Újpesti Baptista Gyülekezet magas színvonalon közreműködő művészei alkották. Köszönet értékes és önzetlen részvételükért. A művet Berkesi Sándor, a Kántus karnagya vezényelte.

A másort Kodály Zoltán 114. zsoltára zárta. A grandiózus szoltárfeldolgozást Kodály 1951-ben templomunk orgonaavatójára készítette. A zsoltár első mondatai – „Hogy Izrael kijött Egyiptomból, az idegen népnek országából, megtérem Jákób háza” – az 50-es évek legfojtogatóbb sötétségében egyértelmű, már-már forradalmi mondanivalót hordoztak. Az egész műben központi hangsúlyt kap Isten világot formáló, mindenképp fellelt való hatalma. Az orgona pedáljátékával megindított monumentális zárószakasz ellentmondást nem tűrve hirdeti az Úr „hatalmas erejét”. Az eksztatikus hangzású művet Berkesi Gábor lelkipásztor vezényelte. A hallgatóság között ott volt Arany János karnagy is, kinek édesapja, Arany Sándor vezényelte ezt a művet az ősbemutatón.

Valóban hálaadással gondolunk az évforduló minden résztvevőjére, a felkészülés minden erőfeszítésére. Jó hír lehet azoknak, akik nem hallhatták ezt a nagyszerű koncertet, hogy a teljes produkció meghívást kapott a jövő évi református zenei fesztiválra. Ugyanakkor a koncert teljes anyagából gyülekezetünkben DVD is készül, amiért külön köszönet a hang- (Osváth Zoltán) és képmestereknek (Fekete Zsolt).

Mátyás Imre



2012. január 22.

Gyermeki hit

Karácsony másnapján délután istentiszteletre jött össze a gyülekezet. Szállt az ének, szállt Isten felé az ima áldásért, majd következett az igeolvasás. Az igehirdető felolvasta a következő igeverset is: „ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” Az egész igehirdetés alatt ez a kérdés visszhangzott bennem. Az igehirdetés után azt énekelte a gyülekezet, hogy „nem láthat bár a földi szem, Jézus, tiéd vagyok”. Az ének utolsó mondata így szól: „mégis mindez való”. Egy kedves gyermekori emlék jutott eszembe.

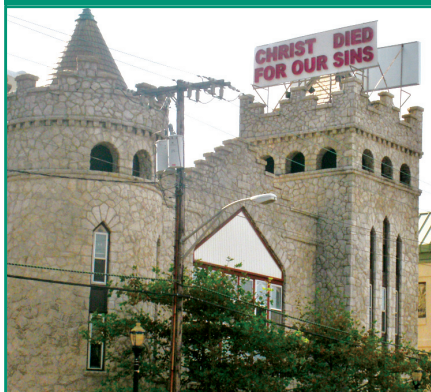
Szüleim elmentek otthonról. Hárman maradtunk otthon testvérek. Én voltam hármunk közül a legnagyobb, a magam tíz évével. Egyik öcsém kilenc-, a másik hat éves volt akkor. Mikor anyuék elmentek otthonról, megbíztak minket azzal, hogy vegyünk kenyeret a vacsorához, mert mire ők hazaérnek, már zárva lesz a bolt. Ez nem volt nagy kérés, hiszen tízévesen rendszeresen jártam boltba, intéztem a vásárlást, ezzel is tudtam segíteni édesanyámnak. Igen ám, csak jött egy nagy vihar. Nyári délután volt. Az ég elsötétült, szakadt az eső, és dörgött, villámlott. Mi hárman pedig nagyon féltünk. Alig mertünk az ablak felé nézni. Összekucorodtunk az ágyon ülve, és vártuk az égzengés vé-

gét. Minden nagyobb dörrenésre öszterezteztünk. Aztán eszembe jutott a feladat. Boltba kell menni kenyérért. Hajaj! A bolt fél óra múlva bezár. Mit lehet tenni ilyenkor? Nagy a baj! Menni kell, különben nem lesz vacsora! Összedugtuk a fejünket, és arra jutottunk, hogy vihar ide, vihar oda, menni kell, de bátorság nincs sehol. Egyikünknek eszébe jutott a vasárnap szószékről hallott ige: „ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” Ezzel bátorítottuk egymást. Esőkabátot vettünk, imádkoztunk, és elindultunk a boltba. Ez az ige erőt, bátorságot adott nekünk. Máskor ilyen mennydörgés közepette az ajtó közelébe sem mentünk volna, de most mentünk. Ez az ige olyan oltalmat jelentett nekünk, hogy megtettük az utat, vettünk kenyeret. Bár továbbra is szakadt az eső, dörgött, villámlott, de mindez olyan volt már, hogy nem éreztük a fenyegetését, mint azelőtt. Isten oltalma, védelme valóssággá lett számunkra. Gyermekként megtapasztaltuk, hogy Isten nemcsak ígéri a jelenlétét, oltalmát, hanem valószínűleg meg is adja. Kisgyermeknek és felnőttek egyaránt.

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” – az ige igazsága, valóssága ma is mindannyiunk számára megtapasztalható.

Emerke

Imaházak üzenete



A fenti képen egy régi, várszerű baptista templom látható, de nekem másért tetszik. Atlantic Cityben a hatalmas szállodák árnyékában van ez a baptista templom, mintegy 50 taggal, akik fontosnak tartották a városuk, környezetük felé való evangéliumhirdetést. Úgy teszik ezt, hogy a tetőn nagy piros betűkkel egy „üzenetet” hirdetnek a környezetüknek: *Jézus meghalt a mi bűneinkért!* Van lehetőség ma hazánkban is, hogy az imaházaink belső falán levő bibliaversek, „üzenetek” megjelenjenek az imaházaink külső falán is! Jó lenne, ha mernénk „üzenetet” elhelyezni, és ezzel is embertársainkat elérni a jó hírrel!

Lovas András

A mi levelünk ti vagytok...

...amely be van írva szíveinkbe, amelyet ismer és olvas minden ember. Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira. Ilyen bizodalunk pedig a Krisztus által van Isten iránt. Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak, hogy bármit is megtéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk az Istentől van.

(2Korinthus 3,2-5)

Pál dimenziói

Majd minden páli levélből idézhetnénk. Nincsen napi élethelyzetünk, amire ne találánánk nála példát, sok esetben pedig útmutatást, kitűt, tanácsot. A Filippibeliekhez írott levele különösen szoros lelki kapcsolatra vall a címzett gyülekezet tagjaival.

Pál apostol fogsága idején odaadó hálával emlegeti őket, reménykedik a kiszabadulásban, és arra buzdítja őket, hogy a szenvedések ellenére éljenek az evangéliumhoz méltóan.

Szól a ma keresztyéneihez is, így buzdítja őket: „Ne nézze ki-kí a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is! Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban” (2,4-5).

A legintimebb részleteket osztja meg kedvelt hittársaival: „Körülméltettem nyolcadnapon, Izrael nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus.” (3,5)

Útal előző életének mozzanataira is: „Buzgóság tekintetében az egyházat

üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam.” (3,6)

A damaszkuszi út tanulságait ekképpen vonja le: „De amelyek nekem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém.” (3,7)

A mindenkori élethelyzetnek megfelelő, bölcs viselkedésre olyan saját példát hoz, amely jólétben, rossz élethelyzetben egyaránt elnavigál bárkit: „Nemhogy az én szűkölködésemre nézve szólnék, mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek. Tudok megaláztatni is, tudok bővölködni is, mindenben és mindenekben ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is, a bővölködéssel is, a szűkölködéssel is.” (4,11-12)

Azzal a kijelentéssel pedig, hogy „mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít” (4,13), olyan magasra teszi az emberi hitmércét, amilyen magasra csak lehet. Pál úgy képzei, ennél alább nem teheti a Krisztus-hívő ember sem.

Dr. Nagy Imre

Élmények bibliaosztogatás közben



Füzesy Ferenc, a kispesti gyülekezet tagja a múlt év végén ment el az örök hazába.

Feri bácsi a bizonyásgtételt bátran gyakorolta utcán, közintézményekben is. Sok Újszövetséget adott ajándékba az így megszólított embereknek. Az alábbi bizonyágtételei a Követek című gyülekezeti lap 2011. januári számában jelentek meg.

1. Egyszer az egyik buszon a sofőrnek akartam adni egy Bibliát, de egy ember beszélgetett vele. Úgy éreztem, hogy ez a sátán műve, hogy nekem ne legyen időm megszólítani a sofőrt, ezért magamban felszólítottam azt az embert, hogy hagyja abba, de nem hagyta. Majd mindig erősebben mondtam magamban, hogy „takarodj onnan, sátán, hagyd azt az embert”. Közben mindig szálltak fel emberek, és így a sofőr takarásba került. Mindig erősebben mondogattam magamban, hogy „takarodj, gonosz sátán”. Bár az emberek eltakarták a sofőrt, egyszer csak azt láttam, hogy a sofőr ajtaja becsukódik, mert az olyan magas, mint a busz felső része. „Köszönöm, Uram” – mondtam magamban, majd fölkeltem, odamentem a sofőrhöz. Nagy köd volt, és mondtam neki, kívánom Istentől, hogy balesetmentesen tudjon ezután is vezetni. Majd adtam neki egy kis Bibliát. „Köszönöm – mondta hangosan –, majd olvasni fogom. Hiszem, hogy Isten segíteni fog, örülök a kis Bibliának.” Közben megérkeztem, és több időm nem volt vele beszélgetni. Összetettem a két tenyerem, ő is ugyanezt tette, közben keresztet vett. Miközben bámultak az utasok, a szokottnál is lassabban elindult. Ösz-

szetett két tenyerével ismét integetett. Megköszöntem Istennek, hogy a sántát eltávolította utamból.

2. Bevásárlóközpontban voltam. Egy hölgy árut rendezett a polcokon. Odamentem hozzá, üdvözöltem, majd megkérdeztem, hogy mennyi az a súly, amit naponta megemel. Mondta, hogy meghaladja a mázsát is, és nagyon nehéz munka. Azt válaszoltam, hogy szívből kívánom, hogy Isten segítse elhordozni akár földi, akár lelki terheit. Megállt, rám nézett, majd lehajtotta a fejét. Miközben hullott a könnye, elmondta, hogy van lelki terhe, 18 évi házasság után férje válni akar. Kérdeztem, hisz-e Istenben, azt mondta, igen. Felajánlottam neki, hogy adok egy kis Bibliát, ebben minden bánatára, lelki fájdalmára talál vigaszt. Meg is mutattam, hogy erre az esetre hol talál választ, hányadik oldalon van megírva. A 91. zsolnárt ajánlottam. Következő alkalommal, mikor mentem, a pénztárgépnél ült. Öt pénztár működött, mindegyiknél hosszú sorok. Mikor meglátott, integetett, így abba a sorba álltam be, amelyiknél ő volt a pénztárban. Mikor rám került a sor, fizettem, ő meg felállt, áthajolt a pénztárgép felett, nyakamba borult, és sírva fakadt. Köszönöm a segítséget, mondta. Rengeteg ember látta, én magam is elémérenyültem.

3. Egyik alkalommal, amikor kórházban voltam, egy fiatal emberrel találkoztam, akinek agydaganata volt. Fél szemére megvakult, szája elferdült. Beszélgetni kezdtem vele. Elmondta, hogy most egy CT-vizsgálat miatt van bent, és fél, hogy rákos a vizsgálandó daganat, most az eredményre vár, teljesen összetörve. Kérdeztem, hogy hisz-e Istenben, azt válaszolta, hogy igen. Adtam neki egy Bibliát, mutattam, hol talál vigaszt lelki fájdalmára. A 23. zsolnárt ajánlottam, a Biblia 533. oldalán. Ezután szólították, hogy mehet az eredményéért. Amikor visszajött, örömkönnyei hullottak szeméből, mert az eredmény negatív lett. Isten tud csodát tenni, ha kell, azonnal. Megöleltem, egy testvéri csókkal búcsúztunk, és ő boldog szívvel távozott.

Átélté és lejegyezte: Füzesy Ferenc 88 éves „missziómunkás”

(Folytatjuk)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BP., KISPEST: **Miholics Péterné Tolnai Anna** 85 évet kapott Teremtőtől. Minden gyülekezetben, ahol élt (Pestlőrinc, Kispeszt, Ócsa), örömmel kapcsolódott be az énekszolgálatba. Idősként a régi énekek felidézése volt legkedvesebb tevékenysége. A pestlőrinci temetőben 2011. október 19-én *Sinka Csaba* lelkipásztor hirdetett ígét, a sírnál *Nemeshegyi Zoltán* ócsai lelkipásztor szolgált.

– **Tóth Lajosné Fodor Erzsébet** többféle betegségtől szenvedett, amiket türelemmel hordozott. Életének 73. évében érkezett a mennyei Atyához. 2011. október 26-án vettünk tőle végső búcsút a kispesti temetőben. A gyászistentiszteleten *Pátkai Béla* lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét. A sírnál *Sinka Csaba* helyi lelkipásztor emlékeztetett a feltámadás reménységére.

– **Füzesy Ferenc** testvér épp betöltötte 88. életévét, amikor pár napra rá megkapta Urától a hazahívó szót. 2011. december 9-én kísértük utolsó útjára. A ravatalnál *Sinka Csaba* lelkipásztor beszélt a mennyei Jeruzsálem kapcsán Isten szeretetéről, a sírnál *Háló Gyula* pestimrei lelkipásztor emlékezett Feri bácsira, és búcsúzott minden jelenlévő nevében testvérünkötől.

– **Bánfi Ferencné Baski Aranka** testvérnőtől 2011. december 16-án vettünk búcsút, 79 évet élt. Élete utolsó szakaszában, de még időben ismerte meg férjével együtt Krisztust mint Megváltóját. Temetésére napra pontosan a beemelésük után tíz évvel került sor. Urnájá végső elhelyezésekor *Pátkai Béla* bonyhádi, *Sinka Csaba* kispesti és *Sinkovics Sándor* csepeli lelkipásztor szolgáltak.

GYULA: 84. életévében hunyt el a Gyulai Baptista Gyülekezet tagjaként **Sipos Péterné** született **Sipos Flóra**. Flórika néni temetése Kétegyháza, szülőfalujában volt. A vigasztalás ígét *Matuz József* gyulai és *Borzási Csaba* kétegyházi lelkipásztorok hirdették. A nagymama Krisztusra mutató életéért az egyik unoka, *Sipos Márk* adott hálát imádságában.

Pályázatok idősök aktív szabadidőtöltésére



Még február 15-ig lehet benyújtani pályamunkát az „Életút” című pályázatra. A pályázatokat a Nemzeti Erőforrás Minisztérium megbízásából a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet írta ki az aktív idősödés európai évének eseményeihez kapcsolódóan. Szüleink, nagyszüleink életének és korának megismerése és megismertetése, valamint az idős emberek aktív időtöltésének segítése a két pályázat célja, amelyek az év végén jelentek meg.

2012 az aktív idősödés és a nemzedékek közötti szolidaritás európai éve. A Magyar Nemzeti Program célja, hogy idősödőként és idősként mind hosszabb időt tölthessünk el egészségesen. Csak így javítható a lakosság életminősége, és biztosítható az egészségügyi és szociális ellátórendszerek hosszú távú fenntarthatósága. A javuló életminőség és az egészség megőrzése a gazdaság versenyképessége szempontjából is fontos.

Az „Életút” pályázatban a 60 év felettiek írhatnak személyes múltjuk egy-egy eseményéről, életútjukról, vagy megörökíthetnek egy átélte történelmi pillanatot. Géppel vagy kézzel írt alkotásukat postai úton a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet részére a 1134 Budapest, Tüzér utca 33-35. címre küldhetik el, illetve elektronikusan az eletut@ncsszi.hu e-mail címre. A pályázat terjedelme kézzel írt dokumentum esetén maximum 30 A4-es oldal, géppel írt dokumentum esetén maximum 20 A4-es oldal, 12-es betűméret, 1,5-es sorköz formátumban. A pályázat beadásának határideje: 2012. február 15.

A legjobb három mű díjazása: 1. helyezett: bruttó 400 000 Ft, 2. helyezett: bruttó 200 000 Ft, 3. helyezett: bruttó 100 000 Ft.

Részletek a <http://nyugdij.kormany.hu/palyazatok> honlapon érhetők el.

Hálaadó ünnepély és megemlékezés Gyulaváriban (folytatás a címloldalról)

A mindennapokban elvett áldásokért hálaadásra és annak megélésére az ünneplő gyülekezetet Hegedűs István református lelkipásztor buzdította az 1Mózes 8,18-22 igék alapján. Sok Istent magasztaló kedves szolgálat után Stelkovics Lajos presbiter testvér a 25 évvel ezelőtt épült imaházban átvett áldások számbavételére és a további kitaró szolgálatra buzdított.

Petrás János gyülekezetvezető presbiter visszaemlékezéséből idézek: „A gyülekezet megalakulásának történetéről írásos anyaggal mi nem rendelkezünk. (A Kornya-krónika 1889-et említi indulási dátumnak, az első gyulavári bemerítést 1890. május 5-re teszi, és jelzi, hogy 1893-ban hat tag van.) De idős testvérek is megerősítették, hogy Gyulán az első bemerítést itt Váriban Kornya Mihály végezte. Később Fitor János testvér Mezöbajról költözött Gyulaváriba, és ő lett több évtizeden keresztül a gyulavári gyülekezet vezetője.

Az első baptista tagok házi közösséget alkottak. Több helyen volt az évtizedek alatt összejöveteli hely, mígnem az utolsó a jelenlegi imaház helyén lévő lakóház volt.

Nagyon sok imádság és utánajárás előzte meg, hogy a régi lakóház-imaház lebontásához megkapja a gyülekezet az engedélyt, és Papp József akkori békési és gyulavári lelkipásztor biztatására 1984-ben elkezdődött a bontás, miután az új tervrajz is elkészült. Az elindulásnál nagy segítség volt, hogy eladhattuk a fél portát, így az anyagvásárlás is elkezdődött – nagy lelkesedéssel. A munkákat a jó Isten segítségével –



A jubileumi szolgálattevők: Hegedűs István református lelkipásztor, Petrás János gyülekezetvezető, Stelkovics Lajos presbiter

nagyrészt – id. Petrás János és felesége nem kevés anyagi hozzájárulással, továbbá Nagy János és családja, Czirják János és felesége és ifj. Petrás János és családja végezte, külső jelentősebb anyagi vagy fizikai segítség nélkül...

Az imaház megnyitása 1986. május 26-án volt, amelyen Viczián János egyházelnök, valamint Szlovák Tibor gyulai lelkipásztor szolgált.

Szépen indult a lelki munka az új, otthonos imaházban, hiszen voltak fiatal családok, születtek gyerekek, akik mára már felnőttek és aktív tagjai a közösségnek. Ez a kis közösség egy befogadó gyülekezet volt, hiszen Romániából hét fiatal néhány évig ide a gyulavári gyülekezetbe járt, később elköltöztek. Gyarapodás is volt, a környező gyülekezetekből érkeztek öten, és csökkenés is, mert volt, aki más közösséget választott, és 11-en már az örökkévalóságban vannak. A közelmúltban négy fiatal merítkezett be, és két házasságkötés is volt.

Jelenlegi taglétszámunk hivatalosan 14 fő. Örömmel, hogy a kevés taglétszám ellenére a gyülekezet élő közösség. Kevesen vagyunk, de az ördög támadásainak próbálunk ellenállni, és hűségesnek, állhatatosnak lenni, mert az ige is azt mondja, hogy aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözüli. Elő hittel és bizalommal haladunk tovább, mert meg vagyunk győződve róla: Isten kezében vagyunk és áldása kíséri utunkban...”

Én is azt kívánom, hogy mindig áldható állapotban legyen ez a közösség!

Stelkovics Lajos



Gyulavári gyülekezet imaháza